

Nr 183.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående åtgärder för att främja tillkomsten av särskilda befattningar vid de större poliskårerna för fullgörande av uppgifter av social art.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Wiklund* i Stockholm *m. fl.* väckt motion (II: 345) har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville begära utredning rörande åtgärder för att främja tillkomsten av särskilda befattningar vid de större poliskårerna för fullgörande av de uppgifter av »social» art, som ankomma på polisen, samt rörande riktlinjerna för dessa befattningshavares verksamhet.

I motionen anföres bl. a., att det otvivelaktigt föreligger ett betydande behov vid de större poliskårerna av socialt utbildade funktionärer för de speciella och viktiga arbetsuppgifter, som ligga på gränsområdet mellan socialvård i vidsträckt mening och polisverksamhet. Uppmärksamheten har på senare tid särskilt riktats på behovet av dylik personal vid ungdomliga lagöverträdarens kontakt med polisen i de större städerna och det samarbete med barna- och ungdomsvårdande myndigheter, som erfordras vid polisutredningar rörande sådana lagöverträdare. Det blir vidare allt tydligare, att det för fullgörande i dessa städer av polisens uppgifter rörande s. k. farliga och kringflackande alkoholmissbrukare är både önskvärt och nödvändigt med psykiatriskt-socialt specialtränad personal. 1950 års riksdag förutsatte slutligen vid sitt bifall till framlagt förslag om vissa ändringar i lösdrivarlagen, att lösdrivare i fortsättningen skulle komma att lämnas en mera socialt inriktad behandling. Härför behövs uppenbarligen personal hos de större poliskårerna, som genom specialutbildning och sitt allmänna synsätt lägger den sociala aspekten på lösdrivarproblemet och aktivt medverkar till att lösdrivarklientelet i ökad omfattning beredes den speciella social- eller sjukvård, som i varje särskilt fall kan visa sig lämplig och erforderlig.

På sålunda och i övrigt anförda skäl anses åtgärder från statsmakternas sida böra vidtagas för att främja anställandet av behövt antal socialt utbildade befattningshavare för ifrågavarande uppgifter vid poliskårerna i de större städerna. Det får givetvis icke bli fråga om att i någon mån ersätta

barna- och ungdomsvården eller socialvården i dess övriga förgreningar utan endast att på ett effektivare och lämpligare sätt fullgöra polisens skyldigheter av mera social art samt uppehålla och utveckla samarbetet med socialvårdsorganen.

De avsedda åtgärderna anses i första hand böra inriktas på utredning av denna fråga i skilda avseenden. I motionen angivas de spörsmål, vilka böra närmare övervägas vid utredningen.

Beträffande vad motionärerna i övrigt anfört får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet får erinra om att innevarande års riksdag i anledning av väckta motioner i skrivelse den 7 april 1951, nr 90, under åberopande av vad som anförts i första lagutskottets av riksdagen godkända utlåtande nr 15 anhållit om utredning och förslag rörande vilka lokaler som böra ifrågakomma för förvaring av tillfälligt omhändertagna sjuka personer, alkoholister samt barn och ungdom. I lagutskottets sålunda åberopade utlåtande anföres bl. a., att ett spörsmål, som i detta sammanhang även kräver beaktande, påpekats av socialstyrelsen, i det att styrelsen framhållit, att vid de större poliskårerna föreligger ett uppenbart behov av specialutbildad personal med uppgift att taga befattning med omhändertagna sjuka m. fl.

Syftet med motionen II: 345, vilket även statsutskottet utan att taga ställning till verksamhetens utformning finner i princip beaktansvärt, får alltså anses redan hava blivit tillgodosett. Någon hemställan om särskild utredning av ifrågavarande spörsmål torde med hänsyn härtill icke böra ifrågakomma.

Under åberopande härav får utskottet hemställa,

att motionen II: 345 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 31 oktober 1951.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 180.